

## **MANIFEST 25 NOVEMBRE 2022**

### **MANCOMUNITAT ALT MAESTRAT**

Hui, dia 25 de novembre, estem ací reunits per lluitar contra un dels majors defectes de la nostra societat: la violència de gènere.

Què es commemora hui 25 de novembre? Fa 62 anys tal dia com hui, el dia 25 de novembre de 1960, els cossos de tres germanes activistes dominicanes Minerva, Patria i María Teresa Mirabal van aparèixer destrossats dins d'un cotxe al fons d'un barranc, juntament amb el cos del conductor del vehicle. Aquestes van ser assassinades per ordre del dictador Rafael Leónidas Trujillo, un clar exemple de violència de gènere institucional.

L'ONU escollí aquesta data com a Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les dones per tal de commemorar l'assassinat de les germanes.

Són molts els casos que a nivell mediàtic han arribat a les nostres consciències: començant pel primer cas de violència de gènere mediatitzat al nostre país, el brutal assassinat d'Ana Orantes, cremada al jardí de la seua casa el 17 de desembre de 1997 a mans del seu home després d'haver denunciat la violència que sofria des de feia 40 anys; o, en el 2008, quan María Teresa Alarcón va sobreviure a les brutals agressions del seu home, que la va intentar tirar per la finestra i la va apunyalat 12 vegades, o el conegut cas de Diana Quer que va desaparèixer al 2016 i el seu cos va ser trobat 497 dies més tard, així com fets més recents com l'assassinat per violència vicària d'Anna i Olivia en mans del seu progenitor a Tenerife.

Les dades són aterridores: En data del 25 de novembre 2022, han mort 38 dones a conseqüència de la violència de gènere. Fa 10 anys van ser 51 les víctimes i des del 2003, que és a partir de quan es conserven dades, 1.171 dones.

Ara bé, les xifres oficials només tenen en compte els assassinats per violència de gènere que s'han donat a l'àmbit de la parella o exparella, però deixen fora un gran nombre de dones i menors assassinats dins del marc de la violència masclista. Així, en el que portem d'any, en els quals portem d'any 76 han sigut les víctimes mortals de la violència masclista.

Estareu pensant que com que estem en el 2022, aquesta situació ha canviat i millorat en el pas del temps:

- Sí, legalment homes i dones tenim els mateixos drets.
- Sí, les dones poden divorciar-se quan estimen oportú.
- Sí, les dones podem accedir a la universitat per estudiar igual que els xics.
- Sí, les dones podem treballar igual que els homes.

Però tindre els mateixos drets no significa tindre una igualtat real:

Per una banda, el maltractament físic sobre les dones encara no ha desaparegut, com bé ens diuen les xifres, però la violència contra les dones no és exclusivament física. No sols han sofert violència de gènere enguany aquestes 38 dones. Sabeu per què? Perquè hi ha violències molt més subtils; violències tan amagades que es tornen pràcticament invisibles:

- Segur que us sona la típica frase de “No et poses aquesta falda que estàs provocant”, o “si no em dones la contrasenya del teu mòbil és que no em vols o m’ocultes alguna cosa”. Quan controlen com actues i el que fas, és violència psicològica.
- La teva parella també et podria preguntar “Per què t’has gastat aquests diners i on”. Controlar els diners que usa la teua parella és violència econòmica.
- Que t’obliguen a tindre relacions sexuals, tant algun desconegut com la teua pròpia parella, és violència sexual.
- Amenaçar a la dona amb els seus fills per fer-la sofrir, és violència vicària.
- En l'àmbit sanitari fer episiotomies sense el consentiment de la dona o dur a terme intervencions doloroses sense anestèsics quan no existeix la necessitat, és violència obstètrica.
- Que un estat o govern tolere i perpetue la violència contra les dones, és violència institucional.

Alguns i algunes a aquestes altures encara podrien pensar que tot això no és per a tant i res té a veure la situació de les dones en comparació a fa alguns anys. I

amb aquesta idea molts continuen fent vida tan tranquils. Però és precisament a través del 25 de novembre que s'intenta fer reflexionar a la societat de la posició de privilegi dels homes davant les dones. És per això que aquesta lluita per a la disminució de les violències de gènere, no és assolida de les dones. Tots junts, homes i dones hem d'intentar que aquesta violència deixi de ser quotidiana:

- No és just, per exemple, que els xics puguin anar pel carrer de nit lliurement i que les xiques ho hagen de fer acompanyades o més prompte de què voldrien per por a sofrir alguna agressió.
- No és just que les dones no vagin vestides com elles vulguen per a evitar comentaris despectius o mirades incòmodes.
- No és just que alguns homes s'aprofiten de les dones per a aconseguir allò que volen.

Veient aquests casos es poden apreciar l'egoisme i la maldat a la qual pot arribar un ésser humà per a mostrar superioritat respecte a un altre que, en aquest cas, és la superioritat de l'home sobre la dona.

Superar totes aquestes conductes part de l'eliminació de les creences sexistes i dels estereotips de gènere que el patriarcat ha construït entorn homes i dones al llarg de la història. És per això que trobem tan important que totes les institucions, però sobretot l'educativa, faci l'esforç i destinen recursos per a desmuntar aquestes constructes socials que impedeixen gaudir d'una vida en igualtat i amb les mateixes oportunitats per a tots i totes. Pensem que com més aviat es comence a educar en la igualtat, millor.

Tenim el deure com a societat de qüestionar els rols i estereotips que ens segueixen travessant, així com posar fi a la violència masclista que tant de mal continua generant.

Zaira Prades i Aitor Vicente

Alumnat de 1r de Batxillerat de  
l'IES Pere Enric Barreda i Edo

Benassal amb la col·laboració de la Unitat d'Igualtat de la Mancomunitat d'Alt Maestrat i de la  
Comissió d'Igualtat i Diversitat de l'IES